

Ligestilling mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union – 2011

Europa-Parlamentets beslutning af 13. marts 2012 om ligestilling mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union – 2011 (2011/2244(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og artikel 3, stk. 3, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til De Forenede Nationers konvention af 18. december 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor, og om 2erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA¹,
- der henviser til FN's konvention fra 1949 om bekæmpelse af menneskehandel og tredjeparts udnyttelse af prostitution,
- der henviser til Beijing-erklæringen og den tilhørende handlingsplan, der blev vedtaget på den fjerde verdenskvindekonference den 15. september 1995, og til de efterfølgende slutdokumenter, der blev vedtaget på de ekstraordinære FN-samlinger Beijing+5 (2000), Beijing +10 (2005) og Beijing +15 (2010),
- der henviser til den europæiske ligestillingspakt (2011-2020), som Det Europæiske Råd vedtog i marts 2011²,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. marts 2010 "Fornyset vilje til at opnå ligestilling mellem mænd og kvinder - Et kvindecharter" (COM(2010)0078),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 11. februar 2011 "Fremskridt i ligestillingen mellem mænd og kvinder – Årsrapport 2010" (SEC(2011)0193),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. september 2010 "Strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015" (COM(2010)0491),
- der henviser til Agenturet for Grundlæggende Rettigheders rapport om homofobi, transfobi og forskelsbehandling på grund af seksuel orientering og kønsidentitet (2010),
- der henviser til EU's voldsofferpakke, herunder Kommissionens meddelelse af 18. maj

¹ EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1.

² Bilag til Rådets konklusioner af 7. marts 2011.

2011 om at "Styrke ofres rettigheder i EU" (COM(2011)0276), "Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indførelse af minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse" (COM(2011)0275) og "Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af beskyttelseforanstaltninger i civile retlige spørgsmål" (COM(2011)0274),

- der henviser til Kommissionens meddelelse "EU 2020: En europæisk strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" (COM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens beretning af 3. oktober 2008 om gennemførelse af Barcelonamålene vedrørende pasningsmuligheder for børn i førskolealderen (COM(2008)0638),
- der henviser til direktiv 2004/113/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser og Den Europæiske Domstols dom af 1. marts 2011 i Test Achats-sagen (C-236/09)¹,
- der henviser til sin beslutning af 13. oktober 2005 om kvinder og fattigdom i Den Europæiske Union²,
- der henviser til sin beslutning af 3. februar 2009 om ikke-forskelsbehandling på grundlag af køn og solidaritet mellem generationerne³,
- der henviser til sin beslutning af 10. februar 2010 om ligestilling mellem mænd og kvinder i EU – 2009⁴ og af 8. marts 2011 om ligestilling mellem mænd og kvinder i EU – 2010⁵,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2011 om kvinder og virksomhedsledelse⁶,
- der henviser til sin beslutning af 5. april 2011 om prioriteringer og udkast til en ny EU-rammepolitik for bekæmpelse af vold mod kvinder⁷,
- der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om fattigdom blandt kvinder i EU⁸,
- der henviser til sin beslutning af 17. juni 2010 om kønsaspekter ved den økonomiske nedgang og finanskrisen⁹,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling

¹ EUT C 130 af 30.4.2011, s. 4.

² EUT C 233 E af 28.9.2006, s. 130.

³ EUT C 67 E af 18.3.2010, s. 31.

⁴ EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 35.

⁵ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0085.

⁶ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0330.

⁷ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0127.

⁸ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0086.

⁹ EUT C 236 E af 12.8.2011, s. 79.

(A7-0041/2012),

- A. der henviser til, at ligestilling mellem kvinder og mænd er et af EU's grundlæggende principper, som er nedfældet i Traktaten om Den Europæiske Union, og til, at Unionen specifikt har sat sig som mål at integrere princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder i alle sine aktiviteter, og der henviser til, at der til trods for den gradvise fremgang på området fortsat er mange uligheder mellem mænd og kvinder;
- B. der henviser til, at en styrkelse af kvindernes stilling på arbejdsmarkedet og af deres økonomiske uafhængighed i en tid med økonomisk krise ikke blot er et moralsk imperativ, men også en økonomisk nødvendighed; der henviser til, at EU 2020-strategien indeholder en hovedmålsætning om at øge beskæftigelsen til 75 % for mænd og kvinder i alderen 20-64 år;
- C. der henviser til, at Europas fremtidige økonomiske konkurrenceevne og fremgang er dybt afhængig af dets evne til at udnytte arbejdsressourcerne fuldt ud, herunder en øget deltagelse af kvinder på arbejdsmarkedet; der henviser til, at en af Europa 2020-prioriteterne er at få flere kvinder ud på arbejdsmarkedet for at nå op på en beskæftigelsesgrad for kvinder på 75 % inden 2020; der henviser til, at forholdsvis flere kvinder end mænd har deltidsjob eller er ansat på tidsbestemte kontrakter, hvorfor de har større risiko for at blive arbejdsløse i krisetider, og der henviser til, at der er risiko for, at den nuværende økonomiske tilbagegang vil forsinke fremskridtene eller endog betyde tilbageskridt med hensyn til ligestillingen mellem kønnene; der imidlertid henviser til, at mulighederne for deltidsarbejde i visse tilfælde og i visse perioder kan have en positiv effekt for kvinder og mænd i bestræbelserne på at forene arbejdslivet, familielivet og privatlivet;
- D. der henviser til, at målsætningen om ligestilling forudsætter en bedre politisk repræsentation af kvinder; der henviser til, at kvinders repræsentation i den politiske beslutningstagen ikke har gennemgået en lineær forbedring i de seneste år, at kønsbalancen i de nationale parlamenter over hele EU er forblevet uændret på 24 % kvinder og 76 % mænd og at andelen af kvinder i visse medlemsstaters parlamenter ikke overstiger 15 %, samtidig med at kvindelige ministre kun udgør i alt 23 %; der henviser til, at antallet af kvindelige næstformænd i Europa-Parlamentet faldt i anden halvdel af valgperioden 2009-2014;
- E. der henviser til, at den økonomiske krise hovedsageligt har ramt mænd, men at nedskæringer i de offentlige udgifter forventes at have uforholdsmæssige konsekvenser for kvinders beskæftigelse og lønforskellen, da mange flere kvinder end mænd er ansat i den offentlige sektor; der henviser til, at særlig kritiske sektorer, der er domineret af kvinder, er sundhedssektoren, uddannelsesområdet og social omsorg; der henviser til, at det er vigtigt ikke blot at være opmærksom på beskæftigelsesprocenterne, men også på retten til samme beskæftigelsesvilkår og -kvalitet, herunder karrieremuligheder og løn;
- F. der henviser til, at vold mod kvinder, herunder psykisk vold, udgør en af de største hindringer for ligestilling mellem kvinder og mænd, er et brud på kvinders grundlæggende rettigheder og fortsat er den mest udbredte krænkelse af menneskerettighederne i EU, på trods af foranstaltninger fra politisk side med henblik på at imødegå dette problem; der henviser til, at økonomisk tilbagegang skaber betingelser for øget vold i intime forhold, og at spareforanstaltninger, der rammer støttetjenester, gør

de voldsramte kvinder endnu mere sårbare end normalt;

- G. der henviser til, at økonomer og eksperter i befolkningsudvikling (Verdensbanken, OECD, IMF) bruger økonomiske og matematiske modeller til at beskrive den økonomiske værdi af husholdningernes produktion – som primært udføres af kvinder – og at kvindernes bidrag til BNP ville være endnu højere, hvis deres ulønnede arbejde blev medregnet, hvilket viser, at der er tale om forskelsbehandling med hensyn til kvindernes arbejde;
- H. der henviser til, at budgetnedskæringer i den sociale sektor, f.eks. i bevillingerne til børnepasning, yderligere hindrer kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet;
- I. der henviser til, at adgang til pasningsordninger for børn, ældre og andre pasningskrævende, er af afgørende betydning for, at mænd og kvinder får samme mulighed for at deltage på lige fod på arbejdsmarkedet og i uddannelsesforløb; der henviser til, at personer, der udfører plejearbejde i private hjem, fortsat bliver forskelsbehandlet, idet disse arbejdsår ikke medregnes i opgørelsen over ret til pension og andre rettigheder;
- J. der henviser til, at 2012 er det europæiske år for aktiv aldring og solidaritet mellem generationerne, og at det er vigtigt at understrege, at flere kvinder end mænd lever i husstande med én person, når de bliver ældre, på grund af deres længere forventede levetid;
- K. der henviser til, at Europa-Parlamentet i oktober 2011 vedtog sin beslutning om forslag til et nyt direktiv om barselsorlov, der udvider barselsorloven til 20 uger med fuld løn, og som ligeledes fastsætter en betalt fædreorlov på mindst to uger;
- L. der henviser til, at adgangen til kapital er meget begrænset på grund af bankkrisen, hvilket er et problem, som uforholdsmæssigt forventes at ramme kvindelige iværksættere, da kvinder i stigende grad arbejder som selvstændige for bedre at kunne forene arbejde og familieliv;
- M. der henviser til, at indsamling og analyse af kønsopdelte data er særdeles vigtigt i forbindelse med gennemførelse af ligestilling mellem mænd og kvinder i EU;
- N. der henviser til, at fremskridt i retning af at opnå ligestilling mellem kønnene har været ulidelig langsom, især hvad angår økonomisk ligestilling; der henviser til, at politiske ledere skal gøre mere end blot komme med tomme floskler, og i stedet prioritere ligestilling i deres økonomiske strategier;
- O. der henviser til, at lønforskellene mellem mænd og kvinder fortsat er meget store (i visse tilfælde over 25 %), og der henviser til, at lønkløften til trods den indsats, der er gjort, og de fremskridt, der har fundet sted, ikke er blevet mindsket men snarere stagnerer;
- P. der henviser til, at beskæftigelsen er lavest i landdistrikter, samt at et stort antal kvinder står uden for det officielle arbejdsmarked og derfor ikke er registreret som arbejdsløse eller figurerer i statistikkerne over samme, hvilket giver særlige økonomiske og juridiske problemer i forbindelse med barsel og sygdom, med hensyn til optjening af pensionsrettigheder og adgang til socialsikring samt i tilfælde af skilsmisse; der henviser

til, at landdistrikter er ugunstigt stillede på grund af mangelen på jobmuligheder af høj kvalitet;

- Q. der henviser til, at gennemsnitligt 3 ud af 10 husstande i EU består af én enkelt person, hvoraf størstedelen af disse består af kvinder, som bor alene, navnlig ældre kvinder, og til, at procentsatsen vokser; der henviser til, at disse husstande er mere sårbare og i højere grad risikerer at blive ramt af fattigdom, navnlig i perioder med økonomisk tilbagegang; der henviser til, at en husstand, som består af én enkelt person eller med én enkelt indtægt, i de fleste medlemsstater behandles ugunstigt, både i absolutte og relative tal, med hensyn til beskatning, socialsikring, bolig, sundhedspleje, forsikring og pension; der henviser til, at offentlige politikker ikke skal straffe folk for - frivilligt eller ufrivilligt - at bo alene;
- R. der henviser til, at kvinders seksuelle og reproduktive sundhed og rettigheder er menneskerettigheder og bør sikres for alle kvinder, uanset deres sociale status, alder, seksuelle orientering eller etniske oprindelse;
- S. der henviser til, at mange kvinder såsom handicappede kvinder, kvinder der passer børn, ældre og handicappede kvinder, kvinder fra etniske minoriteter og særlig romakvinder samt kvindelige indvandrere er udsat for mangesidet og tværsektoriel forskelsbehandling og er mere sårbare over for social udstødelse, fattigdom og ekstreme overtrædelser af menneskerettighederne;
- T. der henviser til, at familier i EU er forskellige og omfatter forældre, der er gift, ugift, der lever i et partnerskab, forældre af forskelligt køn og forældre af samme køn, enlige forældre og plejeforældre, der fortjener samme beskyttelse i henhold til den nationale lovgivning og EU-lovgivningen;
- U. der henviser til, at EU-Domstolens dom i Test Achats-sagen påviser behovet for præcise, klare og utvetydige bestemmelser i lovgivningen om ligestilling mellem mænd og kvinder;
- V. der henviser til, at kløften mellem mænd og kvinder er mindre, før de stifter familie, og vokser, når de indgår i et parforhold; der henviser til, at beskæftigelsesprocenten falder for kvinder, når de får deres første barn, og at ulemperne på arbejdsmarkedet øges på et tidligt tidspunkt i deres liv i forbindelse med børnepasning, der på et senere tidspunkt ændres til pleje af ældre, hvilket ofte fører til fattigdom blandt mennesker i beskæftigelse;
- W. der henviser til, at positiv særbehandling har vist sig at være en vigtig forudsætning for at sikre kvinders fulde integration på arbejdsmarkedet og i samfundet generelt;
- X. der henviser til, at kvinder i landdistrikterne lider under endnu større forskelsbehandling og kønsstereotyper end kvinder i byområderne, og at førstnævnte kvinders beskæftigelsesprocent er meget lavere end for kvinder i byerne;
- Y. der henviser til, at ofrene for menneskehandel som oftest er kvinder og piger;

Økonomisk uafhængighed på lige fod

1. opfordrer medlemsstaterne til, at sikre, at deres ægteskabs- og skilsmisselovgivning samt

lovgivning om formueforholdene i ægteskabet ikke direkte eller indirekte udgør en økonomisk fælde for ægtefæller, navnlig for kvinder, og til at sikre, at par, der har til hensigt at indgå ægteskab, informeres fuldt ud og inden for et passende tidsrum om de finansielle og juridiske konsekvenser af ægteskab og skilsmisse;

2. anmoder medlemsstaterne om at investere i økonomisk overkommelige pasningsmuligheder af høj kvalitet for børn, syge, ældre og andre pasningskrævende personer, med fleksible åbningstider, og som tilgængelige, således at så mange som muligt får mulighed for at forene arbejdsliv og privatliv; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at mænd og kvinder, som passer børn eller ældre, modtager anerkendelse i form af individuelle socialsikringsrettigheder og pensionsrettigheder; indbyder arbejdsmarkedets parter til at fremlægge specifikke initiativer, der kan efterprøve de færdigheder, som tilegnes under plejereleterede orlovsperioder;
3. opfordrer medlemsstaterne til at arbejde hen imod individualiserede socialsikringsordninger for at øge kvindernes personlige selvstændighed og stilling i samfundet;
4. understreger vigtigheden af at udvikle det retlige begreb fælles ejerskab for at sikre fuld anerkendelse af kvinders rettigheder i landbrugssektoren, en passende beskyttelse på socialsikringsområdet og anerkendelse af deres arbejde, samt vigtigheden af at ændre forordningen om Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), således at denne fond i lighed med Den Europæiske Socialfond (ESF) kan anvendes til at indføre positive særforanstaltninger for kvinder i den kommende programmeringsperiode for 2014-2020, sådan som det var muligt tidligere, men ikke i den nuværende periode, eftersom sådanne foranstaltninger vil være særdeles gavnlige for kvinders beskæftigelse i landdistrikterne;
5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til, at udarbejde forslag om gensidig anerkendelse i hele Europa af registrerede partnerskaber og om familier, hvor forældrene er af samme køn, blandt de lande, der allerede har gennemført en sådan lovgivning, for at sikre ligebehandling med hensyn til beskæftigelse, fri bevægelighed, beskatning, socialsikring og beskyttelse af familieindkomster og børn;
6. glæder sig over vedtagelsen af direktiv 2010/41/EU om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at det bliver gennemført fuldt ud og til tiden;
7. beklager, at visse medlemsstater har indført restriktive definitioner af "familie" for at nægte par af samme køn og deres børn retlig beskyttelse; erindrer om, at EU-lovgivningen skal anvendes uden forskelsbehandling på baggrund af køn eller seksuel orientering i henhold til EU's charter om grundlæggende rettigheder;
8. understreger, at finanspolitisk konsolidering uden hensyntagen til ligestillingsspørgsmålet risikerer at føre til øget kønssegregering på arbejdsmarkedet, større jobusikkerhed blandt kvinder, en større kønsbetinget lønkløft, større kvindeliggørelse af fattigdommen og større vanskeligheder med at forene plejeopgaver og arbejde;
9. opfordrer Rådet til at gå videre med Europa-Parlamentets holdning om ændring af direktivet om barselsorlov, især med hensyn til løn til kvinder, der lige har født, for at

sikre kvindernes fortsatte økonomiske uafhængighed i denne periode;

10. opfordrer medlemsstaterne til aktivt at fremme og overvåge iværksættelsen af den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af arbejdsmarkedets parter, især med hensyn til den ikke-overdragelige del, og sikre, at alle hindringer fjernes for at øge andelen af mænd, der tager forældreorlov;
11. understreger, at egen indkomst og lønnet kvalitetsbeskæftigelse er en afgørende forudsætning for kvinders økonomiske uafhængighed og for øget lighed mellem mænd og kvinder i samfundet helhed;
12. opfordrer medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at inddrage især kvindelige arbejdstagere i uddannelse og erhvervsfaglig uddannelse i "grønne job", som af Kommissionen anses for "et vigtigt vækstsegment" på det europæiske arbejdsmarked;
13. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at analysere og fjerne hindringerne for at komme ind på eller vende tilbage til arbejdsmarkedet samt selvstændige erhverv for romakvinder og desuden at lægge passende vægt på kvindernes rolle i forbindelse med den økonomiske styrkelse af marginaliserede romakvinder samt i forbindelse med virksomhedsetablering;
14. opfordrer til, at der træffes foranstaltninger på nationalt og europæisk plan, som kan styrke iværksætterier blandt kvinder, ved at tilvejebringe strukturer for uddannelse samt faglig og juridisk rådgivning og ved at lette adgangen til offentlig og privat finansiering;
15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vurdere den økonomiske og finansielle krises indvirkning på ligestillingen mellem mænd og kvinder ved hjælp af vurderinger af de ligestillingsmæssige virkninger og efterfølgende med kønsbudgetteringsforanstaltninger;
16. opfordrer medlemsstaterne til at investere de nuværende strukturfondsmidler for perioden 2007-2013 i udvikling af plejetjenester for at gøre det muligt for såvel kvinder som mænd at forene arbejdsliv og privatliv;

Lige løn for lige arbejde og arbejde af samme værdi

17. bemærker, at lønforskellen mellem mænd og kvinder til trods for utallige kampagner, mål og foranstaltninger inden for de seneste år, fortsat ligger højt, og konstaterer, at kvinder i EU i gennemsnit tjener 17,5 % mindre end mænd, og at der kun har været et marginalt fald i lønforskellen mellem mænd og kvinder i de seneste år; anmoder medlemsstaterne om at øge deres bestræbelser på at iværksætte eksisterende EU-foranstaltninger med henblik på at mindske denne forskel;
18. opfordrer EU's institutioner, medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at iværksætte en multifacetteret strategi med henblik på at bekæmpe alle grundene til den vedvarende lønforskel mellem kønnene, herunder til at indføre et europæisk lønmål om at reducere løngabet med 10 procentpoint i hvert medlemsland for at sikre, at kvinder og mænd får lige løn for lige arbejde og lige kvalifikationer, og glæder sig over Kommissionens initiativ om at lancere en europæisk dag for ligeløn (European Equal Pay Day); beklager, at der ikke er blevet fremsat noget lovforslag af Kommissionen på området siden Europa-

Parlamentets vedtagelse af sin beslutning af 18. november 2008 og dets henstillinger;

19. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe passende foranstaltninger med henblik på at reducere forskellene i mænds og kvinders pensioner, der er en direkte konsekvens af lønforskellene mellem mænd og kvinder, og til at vurdere de nye pensionssystemers konsekvenser for de forskellige kategorier af kvinder, idet der i særlig grad fokuseres på deltidskontrakter og atypiske kontrakter;
20. opfordrer medlemsstaterne til at træffe målrettede foranstaltninger med henblik på at sikre, at sociale arbejdsområder vurderes højere og aflønnes mere retfærdigt; er af den opfattelse, at alle job på uddannelsesområdet og på omsorgsområdet bør ligestilles økonomisk med andre erhvervsområder, og at mænd og kvinder ikke må stilles økonomisk ringere, fordi de vælger at arbejde inden for sociale områder;
21. er bekymret for, at den økonomiske krise og budgetnedskæringerne vil forværre problemet, da kvinder rammes uforholdsmæssigt af dette, og opfordrer medlemsstaternes regeringer samt arbejdsmarkedets parter at udarbejde en handlingsplan med konkrete, ambitiøse målsætninger;
22. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre anvendelsen af velkvalificerede indvandrerkvinders evner og give adgang til uddannelse, herunder sprogkurser, med henblik på at undgå, at deres evner forældes, og for at sikre lige jobmuligheder og fremme integration af indvandrere; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at være opmærksomme på at indføre tiltag for indvandrerkvinder og opfordrer til, at der gennemføres høringer blandt ngo'er og organisationer for indvandrerkvinder om politikker og tiltag, der skal sikre deres sociale integration;
23. er bekymret over den lovgivning, der eksisterer i nogle medlemsstater, og som ikke udtrykkeligt forbyder muligheden for, at arbejdsgiverne giver kvinderne en allerede underskrevet opsigelse ved ansættelsen, hvorved man omgår bestemmelserne om beskyttelse i forbindelse med barsel;

Ligestilling i beslutningstagningen

24. mener, at kvinders aktive deltagelse og fulde indtræden på det europæiske arbejdsmarked ikke blot er godt for erhvervslivet, men at det også gavner økonomien og samfundet som helhed og er et spørgsmål om fundamentale rettigheder og demokrati; kvinder repræsenterer 60 % af nyuddannede akademikere, men er fortsat underrepræsenteret i stillinger, hvor der træffes økonomiske beslutninger;
25. beklager den omstændighed, at økonomiske genopretningsprojekter hovedsageligt fokuserer på mandsdominerede former for beskæftigelse; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til, når de gennemfører EU 2020-strategien og nationale reformprogrammer, konsekvent at tage hensyn til ligestillingsspørgsmålet og give høj prioritering til håndteringen af hindringerne for kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet med særlig vægt på handicappede kvinder, indvandrerkvinder og kvinder fra etniske mindretal, kvinder i aldersgruppen 54-65 år samt romakvinder; understreger, at kvinder og mænd bør have adgang til fleksible arbejdsformer, herunder telearbejde, for effektivt at kunne forene arbejdsliv og familieliv og opnå økonomisk uafhængighed; bemærker, at kvinder er underrepræsenteret i sektorer, der sandsynligvis vil ekspandere, som sektoren

for vedvarende energi, videnskab og teknologi-intensive job, og opfordrer derfor Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at udforme beskæftigelsespolitikker, hvor der lægges vægt på en ligelig repræsentation af mænd og kvinder i disse nye sektorer;

26. opfordrer til, at initiativer og kampagner, der bryder med stereotyperne om kvinders lave effektivitet på arbejdspladsen og manglende ledelsesevne støttes; opfordrer til at støtte kvinder i deres faglige udvikling samt i deres bestræbelser på at indtage ledende stillinger;
27. beklager de manglende fremskridt hen imod at øge antallet af kvinder i bestyrelser, som påvist i Kommissionens rapport fra 2012 om kvinders deltagelse i økonomisk beslutningstagning; konstaterer, at kun 13 % af direktørerne i de store børsnoterede selskaber i EU er kvinder og kun 3 % af bestyrelsesformændene;
28. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at fremlægge en fuldstændig statusopgørelse over kvinders repræsentation i alle typer virksomheder i EU samt over de foranstaltninger af både forpligtende og uforpligtende karakter, der er truffet af erhvervslivet, og foranstaltninger, der for nylig er vedtaget i medlemsstaterne med henblik på at øge denne repræsentation; bemærker, at de foranstaltninger, der er truffet af virksomhederne og medlemsstaterne, ifølge Kommissionens rapport om kvinders deltagelse i økonomisk beslutningstagning er utilstrækkelige; glæder sig over den bebudede høring om foranstaltninger til forbedring af kønsbalancen i den økonomiske beslutningstagning; er imidlertid skuffet over, at Kommissionen afstår fra at træffe øjeblikkelige lovgivningsmæssige foranstaltninger, som den havde forpligtet sig til at gøre, hvis målene ikke blev nået; mener, at de beskudte fremskridt i 2011 fortjener mere konkrete tiltag end blot en høring; gentager derfor sin opfordring fra 2100 om at der i 2012 fremsættes lovforslag, herunder om kvoter, med henblik på at øge repræsentationen af kvinder i virksomhedernes øverste ledelse til 30 % inden 2015 og 40 % inden 2020 under hensynstagen til medlemsstaternes forpligtelser samt deres særlige økonomiske, strukturelle (f.eks. virksomhedsstørrelse), juridiske og regionale forhold;
29. understreger nødvendigheden af, at medlemsstaterne navnlig ad lovgivningens vej opstiller bindende mål for opnåelse af ligelig repræsentation af mænd og kvinder i ledende stillinger i virksomheder, offentlige forvaltninger og politiske organer; henviser til Norge, Spanien, Tyskland, Italien og Frankrig som gode eksempler;
30. minder om, at valget til Europa-Parlamentet i 2014, efterfulgt af dannelsen af den næste Kommission og udnævnelserne til de ledende administrative stillinger i EU's institutioner udgør en mulighed for at bevæge sig hen imod et demokrati med ligestilling på EU-plan;
31. opfordrer medlemsstaterne til at støtte pariteten ved at foreslå både en kvinde og en mand som kandidater til hvervet som kommissær; opfordrer den nominerede kommissionsformand til at tilstræbe paritet i sin sammensætning af Kommissionen; opfordrer den nuværende Kommissionen til offentligt at støtte denne proces;
32. påpeger, at brugen af valgkvoter har en positiv effekt på kvinders repræsentation og glæder sig over de lovgivningsmæssige paritetssystemer og kønskvoter ved valg, som er indført i Frankrig, Spanien, Belgien, Slovenien, Portugal og Polen; opfordrer medlemsstaterne med meget lav repræsentation af kvinder i de politiske forsamlinger til at overveje at indføre tilsvarende foranstaltninger;

33. glæder sig over den betydelige stigning antallet af kvindelige formænd for parlamentariske udvalg og antallet af kvindelige medlemmer af Europa-Parlamentet i perioden 2009-2014, men beklager faldet i antallet af kvindelige næstformænd i Europa-Parlamentet i anden halvdel af perioden; foreslår derfor foranstaltninger med henblik på opnåelse af fuld ligestilling med hensyn til næstformandsposter;
34. opfordrer medlemsstaterne til at fremme iværksætterprogrammer for kvinder og støtte etableringen af kvindeledede virksomheder økonomisk, samt etablere faglig vejledning og uddannelser med henblik på at opfordre kvinder til at danne egen virksomhed;

Værdighed, ærlighed og standsning af kønsbaseret vold

35. opfordrer indtrængende Kommissionen, at inkludere homofobisk og transfobisk vold og chikane i dens handlingsprogrammer til bekæmpelse af kønsbaseret vold;
36. glæder sig over de bestræbelser, der er gjort på såvel EU-plan som nationalt for at bekæmpe vold mod kvinder, mænd og børn, som f.eks. den europæiske beskyttelsesordre, direktivet om bekæmpelse af menneskehandel og lovgivningspakken til styrkelse af ofrenes rettigheder i EU, men understreger, at der fortsat er tale om et alvorligt problem, der ikke er blevet løst; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage og gennemføre politikker til bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder, herunder al seksuel, fysisk og psykisk vold, vold i hjemmet, chikane og understreger behovet for at medtage bekæmpelse af kønsbestemt vold i EU's eksterne politikker og udviklingssamarbejdspolitikker; understreger behovet for at gøre det muligt at fastslå problemet med kønsbaseret volds reelle omfang i EU; påpeger i denne forbindelse det vigtige arbejde, som det kommende europæiske overvågningsorgan for vold mod kvinder skal udføre, og anmoder derfor om, at nævnte overvågningsorgan snarest bliver operationelt;
37. gentager behovet for, at Kommissionen forelægger en EU-dækkende strategi for at stoppe volden mod kvinder, herunder et lovgivningsmæssigt strafferetligt instrument til bekæmpelse af kønsbestemt vold, som krævet af Europa-Parlamentet i flere beslutninger; opfordrer Kommissionen til at gøre 2015 til europæisk år mod vold mod kvinder;
38. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde oplysningsprogrammer om seksuel chikane og mobning på arbejdspladsen, så kvinder, der oplever disse fænomener, effektivt kan modsætte sig dem;
39. definerer vold i hjemmet som enhver form for seksuel, fysisk og psykisk mishandling; påpeger, at kønsbaseret vold hvert år medfører mange dødsfald i EU; opfordrer derfor til, at der træffes passende foranstaltninger med henblik på at behandle kønsbaseret vold som et offentligt sikkerhedsproblem frem for som et privat og hjemligt problem og som et brud på de grundlæggende rettigheder, ved bl.a. at sikre adgang til former for forebyggelse, juridisk beskyttelse og bistand, også hvad angår stalking;
40. udtrykker tilfredshed med den nylige vedtagelse af direktivet om den europæiske beskyttelsesordre, som har til formål at beskytte ofre f.eks. for kønsbaseret vold og opfordrer medlemsstaterne til at indføre den i national lovgivning snarest muligt for at sikre, at den europæiske beskyttelsesordre fungerer korrekt;

41. henviser i denne forbindelse til EU's voldsofferpakke; opfordrer medlemsstaterne til i denne pakke at inkludere specifikke foranstaltninger og ressourcer til bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder, herunder vold i hjemmet, seksuelle overgreb, chikane, såkaldte æresdrab, skamfering af kvinders kønsdele, tvangsægteskaber og andre former for vold og krænkelse af individuelle rettigheder;
42. appellerer til medlemsstaterne om at indføre resocialiseringsprogrammer og psykologiske programmer for gerningsmænd, der har udøvet psykisk og fysisk vold, hvormed volden kan mindskes; henleder ligeledes opmærksomheden på den øgede aggressive adfærd blandt piger;
43. opfordrer Kommissionen til at gennemføre dens hensigt om at inkorporere ligestilling i det fælles europæiske asylsystem;
44. understreger vigtigheden af, at medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder tager skridt til at fremme genindslusningen på arbejdsmarkedet af kvinder, som har været udsat for kønsbaseret vold, via anvendelse af instrumenter såsom ESF eller Progress-programmet;
45. påpeger, at fremme af social og økonomisk uafhængighed, kontrol over sin egen seksuelle og reproduktive sundhed og frihed til selv at vælge sin partner er vigtige forudsætninger for at bekæmpe vold;
46. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende den kønsbaserede sundhedsdimension som en essentiel del af EU's sundhedspolitikker og øge deres anstrengelser yderligere for at vedtage en todelt strategi baseret på køn og alder og kønsspecifikke tiltag i EU's og i de nationale sundhedspolitikker;
47. gentager sin holdning om seksuel og reproduktiv sundhed, som anført i sine beslutninger af 10. februar 2010 og 8. marts 2011 om ligestilling mellem mænd og kvinder i EU - 2009 og 2010; udtrykker i denne henseende bekymring over nylige nedskæringer i familieplanlægningsydelser og til seksualundervisning samt til adgang til seksuelle og reproduktive sundhedsydelser i nogle medlemsstater, navnlig med hensyn til beskyttelse under graviditet og barsel samt sikker og lovlig abort; understreger, at alle kvinder skal have kontrol over deres seksuelle og reproduktive rettigheder, herunder ved at have adgang til økonomisk overkommelige svangerskabsforebyggende midler af høj kvalitet;
48. er bekymret over stigende forekomster af hiv/aids og andre seksuelt overførbare sygdomme, navnlig blandt kvinder; henviser til, at 45 % af de nye hiv-smittede unge kvinder og piger er mellem 15 og 24 år; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til i sin strategi til bekæmpelse af hiv/aids at lægge øget vægt på forebyggelse og udtrykkeligt medtage seksualoplysning og fri adgang til præservativer og hiv-test for at øge den generelle bevidsthed om faren ved seksuelt overførbare sygdomme og reducere antallet af nye hiv-smittede;
49. opfordrer til, at der både på EU-plan og i medlemsstaterne iværksættes drøftelser om, hvordan stereotyper, der er knyttet til mænds og kvinders roller, bekæmpes; understreger i denne forbindelse betydningen af at fremme repræsentation af kvinder på en måde, der respekterer kvinders værdighed, og af at bekæmpe vedvarende kønsstereotyper, især forekomsten af nedværdigende billeder, samtidig med at ytrings- og pressefriheden fuldt

ud respekteres;

50. opfordrer EU og dets medlemslande til, som en del af deres ligestillingsindsats, på alle politikområder at gøre en særlig indsats for kvinder med særlige behov;
51. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at tage særlig hensyn til de grupper af kvinder, der er mest udsat; fremhæver, at handicappede kvinder, ældre kvinder, kvinder med ingen eller ringe uddannelse, kvinder, som har ansvar for omsorgskrævende personer, indvandrerkvinder og kvinder tilhørende mindretal er særlige grupper, der alle har brug for særlige foranstaltninger, som er tilpasset deres forhold;
52. opfordrer ligestillingsorganerne på nationalt, regionalt og lokalt plan til at indføre integrerede strategier, der kan forbedre deres reaktion på og håndtering af tilfælde af multidiskrimination; finder det endvidere vigtigt, at disse organer tilbyder dommere, jurister og andet personale undervisning, der kan sætte dem i stand til at identificere, imødegå og håndtere situationer med multidiskrimination;

Ligestilling mellem kønnene uden for EU's grænser

53. opfordrer til, at menneskerettigheder for kvinder og deres mulighed for at anvende dem effektivt får højeste prioritet i EU's eksterne politikker; opfordrer endvidere til gennemførelsen af direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor;
54. er, selv om det glæder sig over udviklingen i retning af demokrati og frihed i det sydlige Middelhavsområde, bekymret over, at kvindernes rettigheder kan blive svækket af det arabiske forår; opfordrer Kommissionen til at udarbejde særlige støtteforanstaltninger til fremme af ligestilling i disse lande;
55. beklager, at voldtægt stadig betragtes som et krigsvåben nogle steder i verden; opfordrer EU til ved hjælp af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil at sætte dette fænomen øverst på sin politiske dagsorden;
56. konstaterer, at verdensbefolkningen i år er steget til 7 milliarder; er overbevist om, at familieplanlægning bør stå øverst på den politiske dagsorden;
57. er bekymret over den langsomme fremgang med hensyn til 2015-målene, navnlig hvad angår mål 5: forbedring af mødres sundhed, og over, at fremgangen med henblik på at reducere mødredødeligheden med tre fjerdedele halter langt bagud, og at målet med at opnå universal adgang til reproduktiv sundhed senest i 2015 stadig langt fra er nået; konstaterer at omkring 1 000 kvinder hver dag dør af graviditet - eller fødsels-relaterede komplikationer, som helt kunne være undgået;
58. opfordrer indtrængende de politiske og religiøse ledere at bakke offentlig op om 2015-mål 5 og støtte moderne seksuelle og reproduktive sundhedstjenester;
59. opfordrer medlemsstaterne til at fastholde deres politiske og økonomiske støtte til 2015-målene, og endda intensivere bestræbelserne på at opnå mål 5 trods den økonomiske krise;

60. glæder sig over FN's nylige beslutning om at indføre en international pigedag den 11. oktober, hvilket er en stærk måde at understrege pigers særlige behov og rettigheder på og taler for mere handling og øget investering, som skal gøre det muligt for piger at udleve deres fulde potentiale på linje med internationale menneskerettighedsstandarder og -forpligtelser, herunder 2015-målene;
61. minder Kommissionen og medlemsstaterne om deres forpligtelse til at gennemføre FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed og opfordrer indtrængende til, at der skaffes humanitær EU-hjælp, som de facto er uafhængig af de restriktioner, som USA pålægger humanitær hjælp, især ved at sikre kvinder og piger, der er blevet voldtaget i væbnede konflikter, adgang til abort;

Forvaltning

62. opfordrer det kommende rådsformandskab til at genstarte behandlingen af Rådets Direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering med henblik på vedtagelse under det danske formandskab;
63. anmoder Kommissionen om at indfri Europa-Parlamentets beslutning om Stockholmhandlingsplanen;
64. opfordrer Kommissionen til at tage konsekvenserne af Test Achats-sagen med i overvejelserne om fremtidig lovgivning med henblik på at forbedre retssikkerheden, særlig og presserende i forbindelse med direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser;
65. opfordrer Rådet til inden for rammen af de pågående forhandlinger om EU's flerårige finansielle ramme for 2014-2020 at indføre kønsafhængig budgettering i EU's budgetproces og at garantere forudsigelighed og fravær af reduktion i niveauet af EU-midler til aktiviteter om kvinders rettigheder og ligestilling, herunder til bekæmpelse af vold mod kvinder, i både interne og eksterne politikker;
66. beklager medlemsstaternes manglende fremskridt i moderniseringen af lovgivningen om barselsorlov og opfordrer til et afbalanceret kompromis under det kommende danske EU-formandskab med henblik på en vedtagelse i første halvdel af 2012 for at opfylde behovene hos europæiske familier og den europæiske økonomi; opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om orlovsordninger for pleje af ældre eller syge pårørende;
67. opfordrer Kommissionen til at forelægge en omfattende meddelelse om situationen for husstande i EU, der kun består af en person, med forslag til politikker til at opnå en fair behandling på områder, såsom beskatning, social sikkerhed, bolig, sundhed, forsikring og pension, baseret på princippet om politikneutralitet med hensyn til husstandens sammensætning;
68. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indsamle, analysere og offentliggøre pålidelige kønsopdelte data og kvalitative indikatorer, således at det bliver muligt at foretage en ordentlig evaluering af og opdatere Kommissionens strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd (2010-2015) samt til at overvåge anvendelsen af princippet om

mainstreaming af ligestillingsaspektet i alle politikker;

69. gentager sin anmodning til Kommissionen om en køreplan for ligestilling for LGBTI-personer i lighed med ligestillingskøreplanen;
70. er alvorligt bekymret over mediernes beretninger om, at ofre for menneskehandel bliver behandlet som kriminelle i stedet for at få støtte og opfordrer Kommissionen til at undersøge behandlingen af ofre for menneskehandel, sexslaveri og tvungen prostitution i medlemsstaterne;
71. gør opmærksom på situationen med hensyn til de institutionelle mekanismer vedrørende ligestilling i medlemsstaterne, således at den økonomiske krise, de pågående reformer og andre omstruktureringer ikke har en særlig negativ effekt på disse mekanismer, uden hvilke den horisontale prioritering af ligestilling mellem kønnene med den ledelsesmæssige specificitet, det kræver, næppe vil være effektiv;
72. påpeger, at det er nødvendigt at forbedre ordningerne for samarbejde med og inddragelse af kvindeorganisationer og civilsamfundet generelt i processerne for integration af kønsaspektet;

o

o o

73. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.